

Predstavujeme osobnosti Slovenska...

Medzi našich úspešných tohoročných maturantov sa zaradila aj Nika Gajdošová, ktorej tatko, Peter Gajdoš, sa po tohoročných voľbách stal ministrom obrany Slovenskej republiky. Bola taká láskavá a umožnila nám sprostredkovaný rozhovor s tak dôležitou osobnosťou nášho štátu. Sme pánovi ministrovi vďační, že napriek pracovnej vyťaženeosti si našiel čas na našich študentov a podelil sa s nami so svojimi spomienkami, cieľmi i názormi.

Pán minister PETER GAJDOŠ je nominantom strany SNS, členom vlády SR a ministrom obrany SR. Vyštudoval vojenské gymnázium SNP v Banskej Bystrici (1974), Vysokú vojenskú školu pozemného vojska vo Vyškove (1978), Vojenskú akadémiu M.V. Frunzeho v ruskej Moskve (1990). Absolvoval aj vojenský kurz anglického jazyka v kanadskom Toronte (1994), Medzinárodný orientačný kurz štábných dôstojníkov v Holandsku (1998), kurz dôstojníkov NATO v Oberammargau (1999) a štúdium na Vojenskej kráľovskej akadémii v Londýne (2002) v Spojenom kráľovstve. Vojenskú kariéru začínal v roku 1982 vo funkcii veliteľa roty 8. mechanizovaného pluku v Bratislave. Odvtedy prešiel mnohými vojenskými riadiacimi funkciami. Okrem iného pôsobil ako vedúci starší dôstojník - inšpektor Slovenského verifikačného centra MO SR (1999-2001), náčelník kancelárie Generálneho štábu Armády SR (2000-2002), zástupca náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky (OS SR) (2005-2010), vojenský predstaviteľ pri Vojenskom výbore NATO v belgickom Bruseli (2010-2013). V roku 2013 sa generálporučík Peter Gajdoš stal 1. zástupcom náčelníka Generálneho štábu OS SR.

- 1. Ste absolventom mnohých škôl a kurzov. Ako si spomínate na svoje študentské roky? Ktoré predmety ste mali najradšej a ktoré ste v obľube, naopak, nemali? Ako si spomínate na svojich učiteľov? Pamätáte si na nejakú veselú príhodu? Stretávate sa niekedy so svojimi spolužiakmi?**

Na svoje študentské roky spomínam veľmi rád. Predovšetkým na Vojenské gymnázium v Banskej Bystrici, ktoré určilo moje ďalšie celoživotné smerovanie. Ale takisto mám krásne spomienky aj na vysokú školu vo Vyškove a Vojenskú akadémiu M. V. Frunzeho v Moskve. V uniforme som prežil takmer 42 rokov. Na učiteľov spomínam len v dobrom. Samozrejme, inak tieto veci vníma študent a inak dospelý človek s odstupom času, keď vie, že nám naozaj chceli iba „dobre“. A mali vždy pravdu v tom, že sa učíme pre seba a nie pre nich. Presne tak, ako mi to vždy prízvukovala aj moja maminka. Čo sa týka predmetov, tak mojou obľúbenou bola telesná výchova. Musím povedať, že som sa vždy potešil, keď nám „odpadla“ matematika alebo fyzika a namiesto nej sme mali ako náhradu telocvik. Medzi nie veľmi obľúbené patrili jazyky, slovenčina, hudobná a výtvarná výchova. To sa mi ale svojím spôsobom aj vypomstilo, pretože neskôr už ako dôstojník, som musel na všetkých stupňoch kresliť taktické situácie v rôznych druhoch boja do mapy.

- 2. Kto vás ovplyvnil pri výbere povolania? Mali ste nejaké vzory, ktorým ste sa chceli podobať?**

Pri ukončení základnej deväťročnej školy to bol jeden z mojich učiteľov, pán učiteľ Slávik, ktorý učil telocvik a trénoval nás hádzanú, futbal a ďalšie loptové hry. A vo veľkej miere, samozrejme, tiež otec, od ktorého som veľmi rád doslova „s otvorenými ústami“ počúval jeho historky zo základnej vojenskej služby. Pre mňa ako dieťa boli skutočne úžasné, pretože slúžil na hraniciach, kde jeho pomocníkom bol nemecký ovčiak a mal aj koňa.

- 3. Roky ste významným predstaviteľom slovenskej armády. Ktorá z oblastí vojenského prostredia je vášmu srdcu najbližšia?**

Za takmer 42 rokov, ktoré som odslúžil v našich ozbrojených silách, resp. v armáde, som prešiel mnohými veliteľskými pozíciami. Z tých typických vojenských určite najradšej spomínam na obdobie, keď som začínal ako mladý veliteľ a svoje teoretické a čiastočne aj praktické skúsenosti som musel uplatniť pri výcviku jednotiek, ktorým som velil a, samozrejme, pri práci s ľuďmi. Mojou obľúbenou problematikou bola bojová

príprava, kde som sa snažil „vyhrať“ pri príprave a riešení taktických situácií, maximálne sa približujúcim k reálnemu boju, pretože vojak musí byť pripravený na tie najťažšie a najhoršie situácie. Veľmi rád spomínam aj na obdobie, keď som pracoval ako osobný tajomník ministra obrany Jána Siteka a tiež na Brusel, kde som pôsobil ako politický predstaviteľ pri NATO. Vtedy som mal možnosť nahliadnuť do zákulisia tej najvyššej vojenskej politiky.

4. Po voľbách v marci 2016 ste sa stali ministrom obrany Slovenskej republiky. Čaká vás náročná práca na reorganizácii našej armády. Čo patrí medzi vaše najbližšie priority a čo považujete za najťažšiu výzvu?

Prioritou číslo jeden je pre mňa zabezpečenie obrany a bezpečnosti Slovenskej republiky. Všetky kroky a opatrenia budú preto smerovať k tomu, aby sme mali kvalitne pripravené ozbrojené sily, pretože občania Slovenskej republiky si to jednoznačne zaslúžia. Mať moderné ozbrojené sily je teda jedna z mojich hlavných priorít, lebo naše ozbrojené sily musia byť v Aliancii rovnocenným partnerom. Pretože Aliancia je tak silná, ako je silný jej najslabší článok. Chcem tiež zdôrazniť, že máme záujem o široký dialóg, pretože obrana štátu je v zmysle Ústavy SR, článku 25, odseku 1 vecou povinnosti a cti každého občana. A mali by si to uvedomovať aj mladí ľudia. Aj preto u nich chceme budovať branné povedomie a vlastenectvo a pozvať ich napríklad do našich vojenských útvarov a zariadení na dni otvorených dverí, alebo zabezpečiť účasť našich vojakov v školách a pripraviť rôzne kvízy a súťaže s touto tematikou.

5. Čo by ste poradili našim študentom, ktorí by chceli svoj život zasvätiť armáde? Na čo musia byť pripravení?

Musia byť pripravení na to, že nie všetko ide v živote ľahko, no netreba sa vzdávať, ale treba si ísť za svojim cieľom. Určite je potrebné venovať dostatok času fyzickej pripravenosti, ale aj cudzím jazykom, predovšetkým angličtine, ktorá je komunikačným jazykom v NATO. Samozrejme, aj ostatné jazyky sú len plus. V Európskej únii určite využijú vo veľkej miere napríklad aj francúzštinu, ktorá je jazykom diplomatov. A pokiaľ sa chce stať niekto vojakom, je dobré venovať sa branným športom akými sú karate, zápasenie alebo športová strelba, pretože v súčasnosti každý vojak v rámci rannej rozcvičky, či taktickej prípravy prvky týchto športov využije. Fyzická pripravenosť je adekvátnosť k psychickej pripravenosti a u profesionálnych vojakov sú to veľmi žiadané a dôležité atribúty.

6. Dokážete si pri toľkom pracovnom vyťažení nájsť čas na oddych? Ak áno, ako najradšej oddychujete?

Samozrejme, času na oddych je teraz málo, pretože zodpovednosť za riadenie rezortu obrany je obrovská. Blíži sa historicky prvé slovenské predsedníctvo v Rade EÚ a musíme pracovať na úlohách, ktoré nám vyplývajú z Programového vyhlásenia vlády. To všetko si vyžaduje veľa času. Voľné chvíle sa snažím venovať predovšetkým rodine a športu, ktorý je pre mňa skutočný relax. Hrám tenis, bedminton, plávam, bicyklujem alebo zájdem do posilovne. A v zime predovšetkým lyžujem, pretože rád oddychujem na horách. A mám veľmi rád aj prechádzky v prírode.

7. Aké je vaše životné „krédo“? Čím sa v živote riadite?

Celý môj život sú pre mňa v pracovnej oblasti dôležité tri veci: odhodlanosť, profesionalita a čestnosť. Ako som už povedal, nie vždy ide všetko v živote ľahko, ale treba byť vytrvalý, mať sebadisciplínu a držať sa pevných hodnôt a zásad tak v pracovnom ako aj v súkromnom živote. Ja som sa tým riadil celých takmer 42 rokov „v uniforme“ a pokračujem v tom aj teraz ako minister.

Peter Gajdoš, minister obrany SR